

LÄHTE ♦ ♦ ÜHISGÜMNAASIUMI KOOLILEHT

LÜGEMIK

DETSEMBER 2022

*Rõõmsat
pühadeaega
ja õnnelikku
uut aastat!*

FOTO: GLEB VOLODTŠENKO

4.a klassi õpilased koos tortidest meistriteostega.

2 X FOTO: KARMEN PÄRNA

FOTO:TIMO ARBEITER

Kuidas tähistada kooli sünnipäeva?

Oktoobris enne vaheaega tähistas Lähte kool 63. sünnipäeva. Toimus traditsiooniline torditegu ja teatejooks Lähte alevikus. Uurisin aga, kuidas hoida päev pidulikuna ja õpilased aktiivsena ka järgmisel aastal.

KAISA KREELA

Õpilasi motiveeris selleaastaselt traditsioonilisel Lähte Ühisgümnaasiumi sünnipäeva teatejooksul osalema võimalus võistelda ja oma oskusi näidata. Pakuti välja ka võimalus, kuidas järgmistel aastatel motivatsiooni veelgi tõsta: I koha saanud klassi jooksjad võiksid saada kehalises kasvatuses hinde. Torditeost osa võtma pani eelkõige võimalus klassikaaslastega aega veeta ja teha midagi tavalisest koolipäevast erinevat.

Õpilaste arvates on kooli iga-aastased traditsioonid eelkõige meeldivad. „Teatejooks meeldib ainult neile, kes on jooksmises head,“ sõnab torditegu osalenud, kuid teatejooksust puudunud õpilane ja lisab: „Siiski on traditsioonina see väga tore ja võistkond on klassist igal aastal ikkagi kokku saadud.“ Teine õpilane ütleb: „Teatejooks on hea, sest kunagi ei tea, kes võidab. Meie klassist ei oodanud keegi sellel aastal võitu. Torditegu aga on juba igavaks muutunud, sest igal aastal tehakse küpsisetorti.“ Gümnaasiumi õppejuht Anneli Kumar tõi välja, et mida aasta edasi, seda rohkem hakatakse mõtlema küpsisetortide asendamisele soolaste suupistete, biskviitkookide jm sellisega. „Mina isiklikult jooksmist väga ei armasta ja sellepärast ongi hea, et korraldatakse ka torditegu. Kõigile on midagi põnevat,“ vastab üks IV klassi õpilane. „Võit rahulolematust võis kuulda nii õpilaste kui ka õpetajate poolt seoses koolipäeva korraldusliku poolega. Nimelt tekkis probleem gümnaasiumiklassidega, kes sõid tordi varem ära ja

siis pärast läbirääkimisi aineõpetajatega tundide ajast koju läksid. Anneli Kumari sõnul oli selline käitumine nii õpetajate kui ka õpilaste poolt lubamatu, sest reeglid peaksid kõigile kehtima võrdselt ning õpetajad käitusid õpilasi varem minema lastes omavoliliselt, seda juhtkonnaga läbi arutamata.

„Õpetajad olid nõus meid varem koju laskma, sest viimase koolipäeva pärast polnud paljud koolis ja seetõttu ka uut teemat edasi ei võetud. Miks me siis koolis lihtsalt istuma peaksime?“ kommenteeris varem lahkunud õpilane. Gümnaasistide arvates oleks saanud selliseid probleeme hoida, kui tunnid oleks kõigi jaoks ära jäetud või tehtud teatejooksu asemel kahe esimese tunni ajal. Ka põhikooli õpilased nõustusid, öeldes, et ainetunnid oleksid võinud päeva alguses toimuda. „Muidu olin korraldusliku poolega päris rahul, aga tundides ei olnud eriti energiat istuda,“ sõnas III klassi õpilane. „Õpetajana on väga raske saada tunnis õpilaste tähelepanu, kui kõik on energiast tühjaks imetud ja vaid vaheajale saamisest mõtlevad.“

„Juhtkond on uutele ideedele kooli sünnipäeva tähistami-

seks väga avatud, kuid arvestada tuleb sellega, et kõigile need kunagi meeldida ei saa,“ ütles kooli õppejuht. Selle puhul pak- kusid õpilased välja omapoolseid mõtteid, mida järgmistel aastatel teha: ühismängud, lühifilm igast klassist, aardejaht, väljastpoolt kooli tulnud esine- ja „Mulle piisab teatejooksust ja tordi tegemisest,“ kommenteeris üks õpilane. „Kõik õpilased anti ka klassidevahelistele ainevõistlustele, mis tavaliselt on toimunud vaid kooli juubeliaastatel. „Otsustasime sellel aastal teha koolimängu, kuigi pole juubeliaasta,“ ütles Anneli Ku-

mar. Lemmikladena on siiani toimunudest välja toodud sügisene spordipäev ja Arukas Arvutaja 2022. Öeldi ka, et kõik on olnud huvitav ja ühte kindlat on alade seast raske välja valida.

Lähte Ühisgümnaasiumi sünnipäeva tähistamise traditsioonid on õpilaste arvates enamasti toredad, kuid on muutunud mingil määral üksluiseks. „Sisse võiks tuua uusi tegevusi, kuid säilima peaksid ka traditsioonid,“ nõustub üle poole vastanutest õpilastest.

MARDO KÖÖP (53. lend, lõpetanud 2015)

Üks vahvamaid mälestusi oli meie lõpuaktus, kus loeti ette meie mitteametlike puudumiste põhjused. Ühe kuu jooksul käisime kindlasti juuksuris ja hambaarsti juures. Veel oli meil hästi palju vanaemasid ja vanaisasid, kelle sünnipäeval me käisime, isegi sõprade vanemade sünnipäevale olime me ALATI oodatud. Ilmselgelt arvasid klassijuhatajad Varje Kaarde ja Ilona Võik, et me ajame udu, kuid noortele on väga tähtis oma väljanägemine, hammaste korrashoid ja muidugi kõik vana-
navanemad.

KAIDA AAVISTE

(53. lend, lõpetanud 2015)

Niitore ja lahe kooliaeg oli, igatsen väga ja ei muudaks midagi! Ühikas elamisest on väga toread mälestused, kallis tädi Siina oli alati õhtusöögil meid ootamas ja valmistas nii maitsevaid toite ning oli ema ja sõbra eest paljudele. Või kuidas toona kurjana tunduvat ühika vanemat (äkki oli nimeks Virginia?) kõik kartsid, aga ta ju hoidis ainult korda majas 16-17-aastastel.

Kuna ma olin Lähte kooli õpilasesinduse president ja liige, on ka selle poole pealt palju tegusaid mälestusi. Kõige suu- remaks on kokkuhoiutunne ja ka see, kuidas tööme erinevad klassid, erinevad vanuseastmed, erinevad isiksused ühte kohta kokku ja arutasime asju – et ka need kõige nooremad said sõna sekka öelda kohas, kus vanemad koolikassad ja suured koolilastele, kes on suurteks ja tegusateks täiskasvanuteks kasvanud ja kes kõik kohtusid selles suures Lähte koolis koos suure südamega õpetajatega. *Shoutout to Tiit Kaarde, Ilona Võik, Siina, Henrik Guthan, Mare Läns, Hel- le Järvalt, Viivi Rohtla! Wouldn't change a thing!*

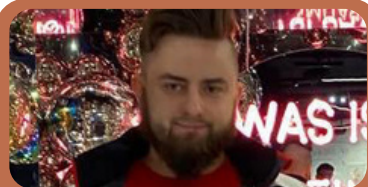

KARLI PÄRNA (56. lend, lõpetanud 2018)

Koolitundidest kõige naljakam juhus oli see, kui mu klassivend oli pool tundi õunaga mänginud ja õpetaja Ilonal närv katkes ja ta selle õuna vastu klassi seina puruks viskas.

Minu üheksanda klassi tupidu oli ka vägagi mälestusterohke. Kuna eelnevalt olin ehitanud Boomboxi ehk suure kaasaskantava kõlari, siis meil oli sellega vaja muidugi ka kõvasti muusikat kuulata. See ei meeldinud meie klassijuhatajale Eveli Pedajale ning ta nappas meilt muusikakeskuse toitejuhtme ja AUX-i juhtme, aga leidlikud, nagu me olime, saime peagi uued juhtmed. Samuti pidasime iga vahetund maha kõvad veesõjad, nii et kõik olid läbimärjad ja tilkusid tunni ajal nii, et klassi põrand oli läbimärj. Meie veesõjaga ühines ka õpetaja Triin Nagel, kes järgmised tunnid pidi olema märgade riietega. Ega me siis ei saanud ju alla jääda.

Gümnaasiumis, kui olime 12. klassis ja oli rebaste ristimise aeg, tegime uutele gümnaasistidele igal hommikul kell 7 hommikuvõimlemist. Naljakas oli see, et iga kord võtsid autod maantee peal hoo maha, et vaadata, mis staadionil toimus.

KERIN URBANIK

(56. lend, lõpetanud 2018)

Meenubluu 12.klassivene keele ja õpetaja Kassatikuga. Enne jõule pidime pähe õppima mingi pika luuletuse ja talle selle hindele esitama, millegipärast jäi mul see tookord esitamata ning vastama jõudsin seda alles lõpus, kui oli vaja lõpuhindeid välja saada, et ikka lõpetada saaks. Niisiis ma läksin ja esitasin ära selle lõpuks, mille peale õpetaja Kassatik mulle peale luuletuse esitamist ütles: „Kerin, sa oled muidu väga tark tüdruk, aga sa oled laisk nagu lehmast***“

VAIKO VAHER (49. lend, lõpetanud 2011)

Kunamõned sugulasedveel Lähel õpivad või õpetavad, siis kõige rajumate mälestuste jagamise jätan kaugemasse tulevikku. Lähelt on meelde jäänud kogu koolikollektiivi vastupidavus tegele- da noormeeste ja neidudega, kes arvasid, et nad teavad ise paremini. Mäletan meele- vastutust nii direktori kui ka õpetajate poolt, kes loodetavasti mõistsid, et me tegelikult halba ei tahtnud. Minu klass oli tagantjärele mõeldes ikka eriliselt kõva pähkel ning minu vabandused kõigile õpetajatele, kelle elu ma üldkoostegin Lähte ja Lähte kool minu jaoks olnud alati kodu. Hiljem maailmas ringi reisides ning erinevate inimestega kohtudes ütlen alati, et olen pärit Lähelt. Paljud justkui pelgavad seda, et nad on maalt pärit või maakoolis käinud. Mina vastupidi tunnen selle üle uhkust.

Kõige hegemad mälestused on (nagu puberteedieas noormehel ikkagi) seotud koolisööklaga. Mäletan, kuidas söögivahetunni saabumisel toimusid massirahutused ning võitlus, kes esimese- na sööma pääseb. Vähemalt korra nädalas saime enda nime Guinnessi rekordiraamatusse, püstitades uued rekordid kohupiimakreemi söömisel (seitse kaussi) ning kanakoibade tarbimises (14). Aitäh kõigile köögitähtedele, et mu lapse- ja kooli- põlve helgendasite! Õnne on nagu ajamasinaga sõitmine. Seal meenuvad paljud esimesed korrad. Esimene päetegu, esimene armastus ning ka esimene peaaegu lõpetamata jäänud keskharidus (sellel pikemalt ei peatuks). Aitäh kogu Lähte kooliperele toetuse eest ja kohtume varsti jälle! Praegustele õpilastele soovitan minu lollusi mitte korrata ning võtta kooliajast viimast. Lähte kooli vilistlased jõuavad elus kaugele ning Lähelt saadav elukogemus on hindmatu.

KOOLI UUS MAJANDUSJUHT:

„Kuidagi juhtus nii, et töökoht valis minu.“

Vaido Laane liitus Lähte kooliga 2022. aastaseptembris. Tema tööks on hoida koolimaja igas mõttes korras ja tegeleda ka ootamatute olukordadega, mis nii suure kompleksi haldamisega ette võivad tulla. Tal on ka kuhjaga huvitavaid hobisid, mida ta meeleldi kooliperele tutvustab.

KÜSIS: KÄDELIN LVOV

Millised on teie tööülesanded?

Korraldan, et koolimaja koos kõikide vajalike süsteemidega oleks kasutuskorras, töö- ja tuleohutusnõuded täidetud ja vajalik dokumentatsioon olemas. Samas iga päev võib tuua uue olukorra ja ootamatuse, siis kujuneb tööülesandeks selle ära lahendamine.

Miks valisite Lähte oma töökohaks?

Kuidagi juhtus nii, et töökoht vist valis minu. Lähte kool sattus olema parasjagu õigel ajal ja õiges kohas. Ehk siis minul tekkis vajadus uue töökoha ja Lähte koolil uue majandusjuhi järele. Elades ise Tartu vallas, sobib asukoht suurepäraselt.

Kus toimusid teie õpingud, millise haridustee läbisite, et tegeleda sellega?

Tavaline haridustee Tartus, ehk ki mitte sellise suunaga. Ei usu, et keegi oleks üldse valinud haridusteed eesmärgiga haldus- või majandusjuhi ametini jõuda. Arvan, et see kujuneb enamasti kuidagi ise ehk siis on see pigem eluülikooli või elukestva õppe teema. Ise olen seda ametit pidanud umbes 18 aastat, aga ikka kogun pidevalt uusi kogemusi juurde.

Millise mulje on Lähte kool teile esimeste kuude põhjal jätnud?

Mulle meeldib, et kool on linnast

parajalt kaugel ja varasematest kogemustest lähtuvalt on ka õhkkond kohe kuidagi maalähedaselt rahumeelsem. Puudub liigne peenutsemine ja enesekesksus. Kui tee on lumine, siis nii on, kui WC laest vesi tilgub, ju siis on toru katki läinud, küll saab korda. Keegi ei minesta väikeste probleemide pärast.

Kuidas tekkis teil huvi fotograafia vastu?

Täpsemalt fotograafia vastu. Ei tihka siiski end päris fotograafiks nimetada, rohkem nagu hobipiltnik. Selleni jõudsin ilmselt aktiivselt kanuuga järvel kalal käies. Vaikselt toimetades näeb looduses uskumatult palju. Kõige selle jäädvustamiseks ja jagamiseks soetasin kaamera. Mõte oli, et ühendan siis kaks hobi. Sellest aga ei tulnud midagi välja, sest üks võttis teise üle. Eriti paelub just metsloomade pildile saamine. See on nagu teatud mõttes jahikire rahuldamine.

Eriti paelub majandusjuhti just metsloomade pildile saamine. FOTO: VAIDO LAANE

Vaido Laane 2017. aastal matkamas Euroopa mandriosa põhjapoolseimas otsas Norras.

FOTO: JUTA LAANE

Kõige vahetum emotsioon elusloodusega tuleb meelde metsseaga, kes on loomult väga sümpaatne ja sotsiaalne tegelane. Juhtusin kõndima üle lagendiku, kui märkasin seakarja metsa ääres maad tuhnimas. Suured, keskmised ja päris väikesed. Neid märgates kükitasin maha. Samal hetkel oli ka mind märgatud. Toimus huvitav märguandmine. Märkaja tõstis lühikese mühatuse saatel saba püsti, mispeale järsku olid kõik peidus. Ei mingit põgenemist, täielik vaikus. Teine suurem hakkas tulema mind siis lähemalt tuvastama. Nägemine pole neil just parim, seepärast püüdis ta poolkaares ümber minu liikudes alla tuult jõuda, samas järjest lähemale tulles. Lõpuks juba nii lähedale, et vaatasin, et elukas ei mahu enam hästi fotoka kaardrisse ära. Pilte piisavalt, hakkasin end ahista-tuna tundma. Köhatasin viisakalt ja ütlesin valju häälega, et pean nüüd ise ka minema, palun tegelegu oma asjadega edasi. Seepeale kaoti kogu karjaga kiirendatud sammul kuhugi metsasügavusse.

Millised on teie muud hobid?

Kahjukseiole korraga võimalik väga paljude hobidega põhjalikult tegeleda ja olen ses suhtes püsiv. Tahaks paljusid asju näha ja proovida. Unarusse jäänud hobid ei kao ka kuhugi, vaid jäävad vaikselt taustale tiksuma. Looduses liigun endiselt, vahel käin kalal. Paar korda kuus käin lasketiirus püstoliga taktikalist laskmist harjutamas. Reisida meeldib väga, kuid seda mitte alumiiniumpurgis lennates. Minu jaoks on hea reis teekond, mitte sihtkoht. Seepärast haagin suviti auto külge matkahaagise ja võtan koos naisega ette mõne pikema autoreisi. Sihtkohaks on seni võetud Mandri-Euroopa kaugeimad tipud kaardil, näiteks Norra, Kreeka, Itaalia, Gibraltar või Portugal vastavalt siis nende kõige põhja- lõuna- või läänepoolseim punkt, kust maad mööda kaugemale enam ei saa. Siis on pärast kaardilt alati mugav vaadata, kaugel käidud on.

Kui saaksite lahendada ühe suure probleemi maailmas, mis see oleks ja miks?

Maailmale on „mõtlevinimene“ tekitanud nii palju probleeme, et mina küll ei tea enam, mis see nüüd suurem on ja kuidas lahendada saab. Maailma probleemide põhjuste ja tagajärgede analüüsimisega jõuab välja ikka selleni, et inimesi on liiga palju.

Millised kolm asja võtaksite kaasa üksikule saarele?

Sellised missioonistluse küsimused nüüd. Kõik oleneb ju saarest ja kas küsimus on ellujäämisest või ajaveetmisest. Hea raamatuga saaks muidugi ka lõket alustada, kuid eelistaksin vast ikka mõnda kolme asja ellujäämisvarustusest. Nii igaks juhuks. Üles loetlema ei hakka, läheks igavaks.

Milline on teie ideaalne puhkepäev?

Elansellises heas kohas, kus naabreidki ei näe, ja seda pean luksuseks. Seega ideaalne puhkepäev on olla lihtsalt kodus mitte midagi asjalikku tegemata. Hea söök, jook ja saun.

Mis on teie lemmikfilm?

Eiolelemmikut. Võib-olla mõningaid eesti filme kaheksakümnnendatest, mida pole ammu näinud, võiks mõnikord veel vaadata.

Millist muusikat te kuulate?

Midagi rahulikumat, meloodilisemat, ilusamat, lõõgastavast kitarrimuusikast kuni rokini. Sedagi enamasti üksi autoga sõites või murutraktoriga niites. Võimalusel eelistan vaikust.

Kas teil on lemmikloomi?

Kolmivabakäigukassi. Igaloma

iseloom ja isiksus. Koer oli, enam ei ole. Akvaariumis ujuvad juba aastaid kogred, sest loomapoepeenitel tõugudel puudus pikem elutahe ja koger on kuldkalast ka palju ilusam.

Mis motiveerib teid kõige rohkem igapäevaelus?

Kõikon justkui hästi, perekaks täiskasvanud last on juba oma tee valinud. Töö, kodu, hobid – kõik see motiveeribki igapäevaelus.

Kus te näete end viie aasta pärast?

Kes sedateab. Üle-eelmisel töökohal töötasin 24 aastat, samas juhtus Lähtele kandideerimise eel nii, et kaks nädalat varem ei teadnud üldse, et töökohta vahetama hakkam. Õnneks pole sääraseid paravõimeid midagi ette näha ja ega ei soovigi.

JÕULUBALL OLI ELAMUSTEROHKE JA MEELDEJÄÄV

9. detsembril toimus 9.–12. klassi õpilastele jõuluball „Imede öö“, millele osteti enam kui 130 piletit. Ballil esinesid mitmed andekad noored nii koolist kui ka väljastpoolt.

DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Jõuluballist võtsid osa peamiselt kooli praegused õpilased koos oma kaaslastega (sh ka väljastpoolt kooli), kuid pidu nauditima oli tulnud ka nii õpetajaid kui ka vilistlasi.

Jõuluball avati avavalsiga ja peale seda tegid etteaste tantsukooli Respekt võistlustantsijad, kes näitasid ilusaid tantsuliigutusi. Avatud oli fotonurk, kus käidi pilti tegemas. Muidugi saadi ka süüa ja juua. Lavale astusid meie kooli lauljad Alandra Onkel ja Grete Anier, kes esitasid mõnusad talvised lood, mille järgi rahvas sai ka tantsu keerutada. Peolt ei puudunud ka bänd, kelleks oli Arcane. Nad esitasid mitmeid erinevaid lugusid, rahvas sai nautida head muusikat, kaasa laulda ja tantsida.

Vahepeal seati üles ka kandidatuurid selleaastase jõuluballi kuninga ja kuninganna tiitlile. Välja hõigati neli paari ja neilt

Ballikuninganna Kädelin Lvov ja ballikuningas Kirill Smuglin. FOTO: DAGMAR HENRIETTE LEVIN

küsiti publiku ees erinevaid küsimusi. Peale seda astus taaskord üles ansambel Arcane ja tegi viimased lood. Muidugi, kui nad oma viimse loo ära olid esitanud, karjuti „Korrata, korrata, korrata!“, sest bänd läks rahvale peale ja sooviti veel lugusid. Lava ees panid noored tantsu ja nautisid jõuluballi n-ö saaga.

Peale seda astus veel lavale räppar Judopoiss, kelle muusikat vaid mõned noore nautisid. Küll aga täitus saal rahvaga siis, kui kuulutati välja ballikuningas ja -kuninganna. Nendeks said Kädelin Lvov (11.ms) ja Kirill Smuglin (11.t), kes ühtlasi olid ka õhtujuhid.

Meeleolukas pidu jätkus muusika, tantsu ning imemaitsva tordiga. Aeg läks lennates ja lõpuks oligi aeg minna koju läbi külma talveöö tähistava all.

„Tunnen ennast siin olu- ja mul on vabadus teha lo ominguliselt.“

Kelleks te lapsena saada tahtsite?

Teadsin juba üsnavarakult, et minust saab õpetaja. Onu õpetas ajalugu ja tundub, et temalt selle pisiku saingi. Esialgu oli soov saada kehalise kasvatuse õpetajaks, aga siis mõtlesin ümber ja õppisin hoopis algklasside õpetajaks.

Miks olete just algklasside õpetaja?

Mitmel põhjusel. Algklassiõpetaja töö on väga vaheldusrikas, emotsionaalne, ei ole kahtesarnast tööpäeva, iga tund on täis ootamatusi... Rõõm, kui oled saanud väikest inimest tema mures aidata või vähemalt ära kuulata. Rõõm, kui laps on saanud aru esialgu talle väga raskesti tundunud teemast. Algklassiõpilaste siirad ja otsekohesed väljaütlemised panevad mind tahtma olla täna parem inimene, kui olin eile. Töö on tänuväärne, sunnib ennast arendama, on loov ja lõbus.

Miks te just Lähte koolis töötate?

Olen teinud töödenneLähtet kahes koolis. Minu õpetajatee algas Tartu linnas tolleaegse nimega Annemõisa koolis. Seal oli minu esimeseks töökogemuseks õpetada ja juhatada käitumis- ja õpiraskustega õpilaste klassi. Perekindlikel põhjustel läksin elama Tallinna. Töötasin Tallinna lähedal Tabasalu Ühisgümnaasiumis. Lähte kooli sattusin väga teadlikult. Nimelt kolisin perega elama maale, lapsepõlvekoju, ja tahtsin väga, et töökoht oleks kodukandis. Mul vedas – sel aastal oligi Lähte algklasside õpetajat vaja!

JaanaLukanen on algklasside õpetaja, kes juhatab väga vahvat 3. klassi. Tal läheb praegu 12. tööaasta Lähte koolis ning tema esimesed selle kooli õpilased on jõudnud gümnaasiumi viimasesse klassi. Mis talle õpetaja ameti juures kõige rohkem meeldib, kuidas on 1. klassi lapsed ajaga muutunud, mis võiks koolis teisiti olla – nendele ja veel teistele küsimustele oli ta lahkesti nõus vastama.

KÜSIS: ANNE-LIIS TULSKII

Kuidas teile Lähte koolis õpetada meeldib?

Minule meeldib Lähtel väga! See on minu parim töökoht! Mul on, millega praegust töökohta ja töökeskkonda võrrelda ning seetõttu oskan Lähte kooli võimalusi ja tingimusi hinnata. Tunnen ennast siin olulisena ja mul on vabadus teha tööd loominguiliselt. Siin on suurepärased sportimisvõimalused ja imeline loodus, kus õpilastega käia tunnis õpitut järele kaemas või lihtsalt puhkamas. On mitmeid meeldivaid töökaaslasi ja lausa sõpru.

Mis teile õpetaja ameti juures kõige rohkem meeldib?

Töö on vaheldusrikas, loominguiline, pingeline, saan näha enda töö vilju. On tõesti suurepärane kogeda, kui kooli tülles tunneb õpilane vaevalt tähti, ei saa sõnagi kirjutatud ega loetud, aga kolmanda klassi lõpuks on areng missugune! Innustav on kuulda õpilaste suust sõnu „Aa, nüüd ma oskan, nüüd ma sain küll aru!“ Või õpilane, kes on välja-

Reis Gotlandi saarel, Visby linn. FOTO: ERAKOGU

kutsuva käitumisega ja kaaslastega alatasa tülis, hakkab võtma omaks oskusi, mis aitavad tal sõbralikke suhteid luua. On hea, kui oled üht madala enesehinnanguga last saanud turgutada. Oled saanud öelda hea sõna või tunnustuse lapsele, kes kahjuks kodus ei ole just palju head kuulnud. On vahva, kui lapsed jagavad sulle oma „saladusi“, mõtteid või teevad lihtsalt nalja. Meenub, kui üks esimese klassi poiss ütles mulle: „Õpetaja, sa oled nagu metsloom,

lisena tööd

Hetk enne Jaana poja gümnaasiumi lõpetamisele minekut.

FOTO: ERAKOGU

kes enne talve karva vahetab.“ Nimelt olin ma eelmisel õhtul käinud juuksuris ja pisut juukseid toonitanud. Koos on siis tore naerda ja teemat õpitavaga seostada. Suvel on parajalt pikk puhkus!

Mis võiks õpetajate jaoks ja

koolisüldiseltteisiti olla?

Minu arvates peaks õpetajate töökoormus olema väiksem ja muidugi palk suurem. Igal õpetajal võiks olla võimalus võtta nt iga viie aasta tagant tööst paus (aastaks või pooleks) ja tegeleda eneseharimisega, et siis naasta puhanuna ja värskete ideedega kooliõpilaste ette. Võiks olla aega tegeleda teemadega rohkem sü- vitsi. Miskipärast on tunne, et kogu aeg on kiire edasi minna, aga tahaks veel sama teemat jätkata. Õppekava on liiga mahukas ehk et teemad võiks olla rohkem kooliaastate peale hajutatud. Siis jätkuaks aega minna teemasse sü- vitsi. Õpilaste arv klassis peaks olema väiksem, et jõuaks igale lapsele pühenduda. Koolipäevas

võiks olla aega, kus õpilastega lihtsalt rääkida ja arutada igapäevaelu küsimusi. Võiks olla mugavaid hubaseid ruume, kus pidada vestlusi lastega või kuhu rahutu laps puhkama saata. Rohkem võiks olla loovaineid, inimeseks olemist õpetavaid aineid. Liiga palju uuendusi ja mood- said meetodeid pole ka kooli vaja. Kool võiks siiski olla suhteliselt konservatiivne. Peaksime ikka õpetama ajast aega olulisi igapäevaseid viisakusreegleid ja inimeseks olemist.

Kuidas on 1. klassi lapsed ajagamuutunud?

Nii ja naa. Toredad, siirad, õpimihimulised ja otsekohesed on nad kooli tulles endiselt. Ehk pisut rohkem enesekindlad, iseteadlikud, püsimatud, rahutud, kärsitud. Täna päeva noor tahab tulemust kerge vaevaga ja kiirelt. Raskusi ületada on neil vaevuline. Koolitulev laps on meie praeguse elu nägu.

*”Koolitulev
laps on meie
praeguse elu
nägu.”*

Mis on teie töö juures emotsionaalselt kõige raskem?

Kui õpilastel on peremured ja sa ei saa või ei oska aidata. Kui näed, et laps on tujukas, aga sa ei leia teed temani. On keeruline, kui õpilaste vahel on konfliktid – kiusamine või füüsiline haiget tegemine. Samas ka siis, kui on eriliselt andekas õpilane, aga sul pole tema jaoks aega või sul on õpi- või käitumisraskustega õpilane, keda tahaks iga hetk aidata, aga käed jäävad lühikeseks.

Kuidas teha nii, et tuleks

nooriõpetajaid juurde?

Olen seda küsimust mõnelt oma noorelt tuttavalt küsinud. Kooli? Õpetajaks? Sellise palgaga? Sellise stressirohke töö juurde? Ei! Ei!

Palgatõus, koormus selliseks, et õpetaja jõuaks koolipäeva valmistada ette, otsida põnevaid interaktiivseid õppevahendeid,

e-keskkondi jms, täita e-päevikud ja teha kõik muud oma tööülesanded ilma kiirustamata. Algal õpetajal on kindlasti raske, sest tööülesandeid, millega ta üldse arvestanud polnud, on ikka väga palju. Et õpetajal oleks abikäsi (nt tugijäskid kee- rulistele õpilaste kõrval). Lähte kooli algklassides on aga vedanud, sest meil töötab noori õpetajaid.

Kuidas teie sõbrad teid kirjeldaks?

Olen kuulnud järgmist: otsekohene (vahel ülearu- gi), aus, tujukas, töökas, teistmoodi huumorisoo- nega, sportlik, väga osav kokk, liiga nõudlik, hea maitsega („aga pastat ja sushit ei söö“), paindlik, mõistev, täpsust nõudev.

Millega te vabal ajal tegelete?

Võrkpall (mängin võrkpalli meie kooli õpetajate „tiimis“), maastikurattasõit, murdmaasuusatamine, lugemine, kokkamine, teatris käimine, natuke teistmoodi filmide vaatamine (viimane elamus oli Elektriteatris nähtud Hispaania film „Alcarras“ ja kuulsa Rootsi filmitegija Ruben Östlundi „Kurbuse kolmnurk“), jutuajamised ja ühised üritused oma isiklike lastega, muusika kuulamine, kontserdid (viimane elamus oli Vaiko Eplik ERM-is), võrk- ja korvpallivõistluste vaatamine, kunstinäi- tused, aias toimetamine... Mul tegevusi jätkub!

Kes on olnud teile suurimaks eeskujuks?

Ega väga sellist suurt eeskuju mul polegi. Küll on mind kõige rohkem mõjutanud minu emapoolne vanaema Emilie. Temalt oli palju õppida ja saadud õpetussõnad pole senini mind elus alt vedanud.

Mis raamatut te viimati lugesite? Kas julgeteseda ka lugejatele soovitada?

Loen raamatuid hea meelelega. Soovitada julgen ainult sõpradele, sest inimeste maitse on väga- väga erinevad. Raamatute valik on väga mitmekesine – iga inimene leiab kindlasti just talle sobiva. Luge- ma peaks! Viimati loetutest panid kaasa elama ja kaasa mõtlema Andrus Kivirähki „Lend Kuule“ ja John Steinbecki „Hiirtest ja inimestest“. Loen üsna palju ja raamatuid seinast seina. Sellist väga kind- lat lemmikžanri mul ei ole. Usaldan enda õe, mõne kolleegi, meie kooli raamatukogutöötajate või sõb- ra soovitusi. Aga tihti otsustan ka ajalehes olnud arvustuse lugemise järel, mis raamatu võiks järgmi- sena kätte võtta.

Milline näeb välja teie ideaalne pühapäev?

Natuke kauem magamist, raamatu lugemist, pikk või väga pikk kõnniring kas koduümbruses või hea sõbraga Eestimaa kauneid kohti avastades. Viimasel pühapäeval saigi matkatud 22 km üm- ber Pühajärve läbi äsja sadanud lumehangede. Lõunasöök perega, saun (koos lumehange hü- pamisega) – juba peaaegu täiuslik.

Millisena näete ennast viie aasta pärast?

Tulen endiselt heal meelel tööle Lähte kooli. Mu poeg teeb oma unistuste tööd ja tal on vahva kaas- lane. Äkki olen vanaema? Mu tütar õpib ülikoolis oma lemmikala. Ja mina viis aastat vanemaks küll pole jäänud!

10. novembril toimus Lähte Ühisgümnaasiumis 1. ja 2. kooliastme õpilastele karjäärisuunitluslik huvitavate ametite tutvustamise päev.

MAARJA-HANNA ULMAN

Õpilastel käisid külas erinevate ametite esindajad

Kõigil noortel tuleb ühel hetkel kätte aeg, kui on vaja mõelda tuleviku peale. Olgu nendeks õpingud, erialavalik või lihtsalt tööleminek. Et otsuse tegemine oleks kergem, tuleb noortele varakult tutvustada, milliseid ameteid leidub ning kuidas neid omandada.

Noorema kooliastme karjääripäeva kava koostamisel alustasid korraldajad valdkondadest, kus töö väga raske ja väsitav, kuid meile kõigile ülioluline on. Nendeks on politsei, päästeamet ja meditsiin. Oma põnevast tööst tulidki rääkima Jäkäriõnnapolitseinikud Ala ja Cassandra Kihva, päästjad Taavi Rubeika ja Taavi Kruusamägi ning meditsiiniõde Helen Kannela.

Spordivaldkonda esindasid tippsportlane judoka Mattias Kuusik, korvpallitreener Jan Samuel Vogelainen ning spordijuht ja spordikooli direktor Agu Laas. Tööst Elistvere loomapargis rääkis Kairi Hermits, giidide tegevust Jäkäri Keskuses tutvustas Kaupo Mets. Kohaliku omavalitsuse juhtimise raskest tööst kõneles vallavanem Jarno Laur, loomingulist kujunduskunstniku eriala tutvustas vallalehe toimetaja Katrin Sisask ning töödest ja tegemistest aiandustalunikuna rääkis ettevõtja Kati Loid.

Tutvustati ka kooliga seonduvaid ameteid. Nii selgitas kooli juhtimise põnevaid aspekte ja Lähte kooli tulevikuplaane kooli direktor Üllar Loks ning õpetajaks saamisest ja kutsevalikutest üldisemalt rääkis karjääriõpetaja Tiit Helm. Esimese kooliastme õpilased joonistasid erinevate ametite kohta pilte, millest valmis kooli seintele näitus.

Tagasisidest selgus, et õpilastele meeldis tavapärase

Jäkäri Keskuse giidi Kaupo Mets (paremal, sinise särgiga) õpilastele oma tööst ülevaadet tegemas.

FOTOD: ALEX UNT

koolitundide asemel kuulata külalisi rääkimas oma igapäevasesest tööelust. Pakuti, et ametite tutvustamine võiks kesta kauem, näiteks 3-4 tundi või kogu terve koolipäeva. Tulevikus soovivad õpilased näha ja kuulata oma tegemistest rääkimas mõnd kuulsat sportlast, lauljat, hambaarsti, presidenti, kunstnikku, keemikut, kiirabitöötajat, juksurit, kokka, näitlejat ja mitmeid teisi. Veel selgus, et iga vestlustoa juurde soovivad õpilased kindlasti ka praktilisi tegevusi, et kuulates igav ei hakaks.

Ametite päeval osalenud õpetajad olid ühisel meelel, et selliseid karjäärisündmusi tasub korraldada ka edaspidi. Karjääriõpetaja Tiit Helmi hinnangul võiks sarnane sündmus saada õppekava sisuliseks osaks ning võiks toimuda vähemalt kord õppeaasta jooksul. Head meelt tunti sellest, et oma tänuväärse panuse andsid esinejatele na nii lapsevanemad kui ka vi-

Tartu vallavanem Jarno Laur.

listlased. „Taaskord oli tunda kogukonna toetust kooli tegemistele,“ sõnas ürituse üks korraldajaid õpetaja Tiit Helm.

Õpilased korvpallitreener Jan Samuel Vogelaineniga spordihoones.

SPORDI- UUDISED

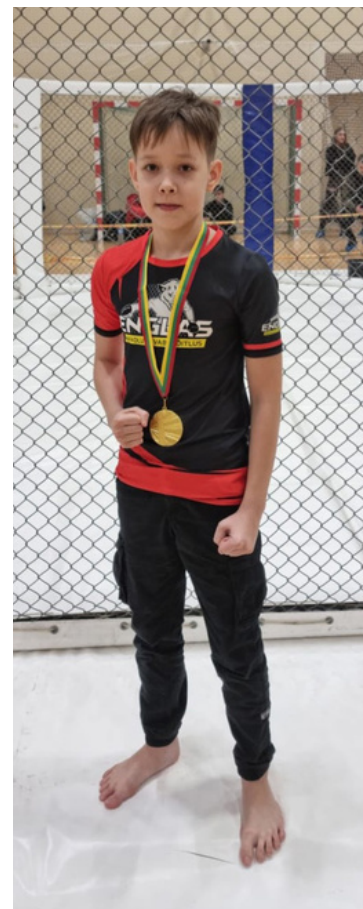
22. novembril toimusid 1.–3. klasside maakondlikud meistrivõistlused rahvastepallis. Tüdrukute arvestuses saavutas esimese koha meie kooli võistkond, poisid tulid tagasi neljanda kohaga. Õpilasi juhendasid kehalise kasvatuse õpetajad Maris Pagel, Kersti Vaher ja Rauno Laumets.

FOTO: ERAKOGU

23. novembril Elvas toimunud maakonna kooliliiga võrkpallivõistlusel saavutasid meie neid 2. koha ja noormehed 3. koha. Võistkondadesse kuulusid Annabel Sarapuu, Gretel Tamm, Elisabet Lohman, Elizabeth Rjabinin, Susanna Pihor, Eliise Siim, Saara Lota Jurs ja Lotte Rebase ning Robin Vaher, Sepo Hiimäe, Kaspar Posti, Sander Alekand, Hendrik Visk, Joosep Lille, Keiro Ainsoo ja Joonatan Adamson. Õpilasi treenivad Kersti Vaher ja Gunnar Kallari.

FOTO: ERAKOGU

5.a klassi õpilane Trevor Kaasen võitis 26. novembril 2022 toimunud Open Lithuanian MMA Championship 2022 võistlustel (U12, 40 kg kategoorias) kuldmedali ja pälvis samas kategoorias MMA vabavõitluse meistritiitli.

FOTO: ERAKOGU

12. KLASSI ÕPILASTE LÜHIFILM SAI TUNNUSTADA

CÄROLYN KALDA

12. klassi meediaõpilased osalesid videokonkurssil „Minu kanal, minu tõeline päästeingel“ ja saavutasid hõbemedaliga. 12. klassi õpilased tegema lühifilmi. Õpilased, kes tahtsid, said saata enda tehtud lühifilmi videokonkurssile „Minu kanal, minu tõeline päästeingel“. Nõnda esitasidki Anne-Liis Tuls- kii ja Gleb Volodtšenko lühifilmi

„Kristi“ võistlusele ning see pääses 18. novembril toimunud Lastekaitse Liidu konverentsile, mis toimus superministeeriumis. „Valus ja oluline teema, imeline julgus sellist teemat näidata ja salvestada,“ kommenteeris konverentsi läbiviija Anne-Liisi ja Glebi tehtud lühifilmi.

Gleb ja Anne-Liis jäid oma filmiga rahule. „On asju, mida oleks võinud teha paremini, aga arvestades, et see oli esimene

kord, siis see oli väga tore,“ sõnas Gleb. „Näitlejatöö oli kõige parem, sellega ma jäin üllirahule,“ kommenteeris Anne-Liis.

Glebil on suurem huvi fotograafia vastu, aga filmindus samuti võib jääda ta ellu ka peale gümnaasiumit. Anne-Liis aga veel ei oska päris täpselt öelda, kas ta tahaks filmindusega tegeleda peale gümnaasiumit. Koolitööna oli see aga väärt kogemus mõlemale.

Lühifilm „Kristi“ räägib sellest, kuidas vanem õde päästab oma noorema õe vägivaldsest perekonnast.

Kaheminutiline lühifilm on vaatamiseks YouTube'i keskkonnas pealkirjaga „Lühifilm „Kristi““.

Paula Sternhof väljendab tundeid läbi luulekeele

15. novembril toimus Koerus Aruküla mõis-
sas 20. Kalju Lepiku luulevõistlus, kus osales ka Lähte
kooli 11.t klassi õpilane Paula Sternhof. Paula
saavutas gümnaasiumi arvestuses III koha.
Samuti osales Paula ka Tartu Noorte
Luuleprõmmil, kus ta sai oma luuletusi esitades
16-19-aastaste vanusegrupis eripreemia.

KÜSIS: ANNE-LIIS TULSKII

Mis paneb Sind luuletama?

Ma leian, et minu üheks enes-
väljendusviisiks on luuletus-
te kirjutamine. Ma saan oma
emotsioonid kas puhtalt või
täiesti varjatult ja keeruliselt
oma peast eemale kirjutada.

Kui vanalt luuletama hakkasid?

Luuletusteni jõudsin äkki kaks
aastat tagasi ehk olin siis
kuski 15. Põhikooli ajal
meeldis mulle kirjandeid
kirjutada ja see tuli mul hästi
välja, nüüd aga leian
luuletused meeldivamatenä.

Kust ammutad inspiratsiooni?

Inspiratsiooni saan enim elust
enda ümbert. Tihti kajastan
luuletustes oma emotsioone,
ükskõik, millised nad siis on.
Väga palju inspireerivad ka ini-
mesed, olgu siis võõrad või tut-
tavad. Minevik inspireerib ka
palju, sest sealt on küllaldaselt
momente, mida välja kaevata ja
siis luuletustes edasi anda.

Kes on Su lemmikluuletaja?

Mulvistä pole kindlat lemmik-
luuletajat, aga üks lemmikutest
on kindlasti Mari-Liis Mür-
sepp. Mulle väga meeldivad ta
väljavaated. Ta luuletustest
leiab nii mõndagi, millega
samastuda saab, ning ta
kirjutab avameelselt
inimeseks olemisest ja
ühiskonna probleemidest.

Mis tunne oli suure publiku ees oma luulet lugeda?

Suurele publikule omaloomingu

KOMMENTAAR

Ilona Võik
juhendaja
Paula on lihvimata tee-
mant. Mõtleb luulekee-
les, kujundid tulevad nagu
varrukast. Väga positiivne
üllatus. Tähetund on alles
ees, aga tulemata ei jää.

esitamine oli alguses kindlasti
hirmus. Osalesin 20. Kalju Lepi-
ku luulevõistlusel. Ma olin varem
esinenud küll rahva ees, aga oma-
loomingu esitamine on hoopis
midagi muud. Mu esinemise ajal
oli täielik vaikus, natukene vöö-
ras oli midagi sellist teha, aga
tuln ilusti toime. Ma tundsin, et
mind kuulatakse ja minuga sa-

*Tahan luge-
jale öelda, et
Sa pole üksi,
ükskõik, mis
praegu vae-
vab, kõik on
mööduv.*

mastutakse. See oli võimas hetk.
Mulle väga meeldib oma luuletusi
ette lugeda, kuna tean täpselt,
mida rõhutada või mis emotsioo-
niga lugeda. Tahan kuulajates ja
lugejates äratada äratundmis-
rõõmu või siis -valu, aga peami-
ne, mida tahan öelda, on see, et
Sa pole üksi, ükskõik, mis praegu
vaevab, kõik on mööduv.

11. klassi projektitööna koostab Paula oma
värssidest luulekogu.

FOTO: ERAKOGU

Miks kirjutad vabavärsis?

Vabavärsis kirjutatakse just sellepärast, et see on
minu jaoks kõige loogilisem viis, kuidas oma
tundeid väljendada. Ütlen ausalt, ma ei oska riime
kirjutada, jätan selle parem teiste teha, aga eks
olen ise ka nii mõnegi luuletuse riimis kirjutanud.

Kas Sul on enda luuletuste hulgas lemmik?

Eks ikkaminul on nii, et mõned luuletused
meeldivad mulle natukene rohkem ja mõned jäl-
legi natukene vähem. Kindlat lemmikut pole, küll
aga teen sel aastal projektitööna luulekogu ning
viimane luuletus, mis jääb luulekogu lõpetama,
on kindlasti üks mu lemmikutest.

Kas Sul on veel hobisid?

Põhikooli ajalolin väga aktiivne igas huviringis
osaleja. Tantsisin, laulsin, käisin muusikakoolis ja
erinevates trennides. Gümnaasiumisse tulles jäid
algselt püsima ainult kergejõustikutrennid, mis on
nüüdseks ka kuidagi ära vaibunud. Vabal ajal
kuulan väga palju muusikat, mul on pea kogu aeg
klapid peas. Meeldib ka lugeda, aga mitte kohus-
tuslikku kirjandust. Spordin ka hea meelega.

Kuidas Sulle meeldib Lähte koolis õppida?

Lähte kooli juures meeldib mulle siinõppides
kõige rohkem loodus ja võimalused. Lähte talved
on võrratud, nagu ka teised aastaajad siin. Liiku-
misvõimalusi on palju. Hariduse suhtes ei oska

PAULA LUULETUSI

84.
minu peas on arvud
värvilised
üksteist on helehall
seitseteist tumesinine
neli ja kuusteist rohelised
ning viisteist punane
aga sinu telefoninumber
sulandub musta taustaga
kokku
ja ei näe numbreid
mida sisestada

ood londonile
leidsin enda kuuluvuse
sinu tänavatele
enne kui lennuväljal
maandusin
kohaliku poemüüjaga
vestlus kui aastatepikkuse
sõbraga
oli sama magus
kui kõikide võõraste
ühtekuuluvus
kontserdil mida terve elu
ihkasin
päikeseloojang mäe otsast
pargis
vaatega su kõrgeimatele
hoonetele
su õhk meid nii koduselt
hoidis
rahvast pungil metrood
tipptunnil
kui tahtsime tagasi nelja
seina vahele
on sama meeldejäädav
kui iga õõ sinu pinnal
veedetud

133.
homseks lükkan
täna
teod
mõtted
palved
ühe soovi
täna siiski soovin
soovin et oleksid siin

60.
Ma armastan suve,
sest, kallis,
oled kui rohutirts.
Jääksin kuulama
kogu ööks
su valesid täis
ümarat juttu,
sest nii võrratult
see mu kõrvus tantsib.
Ning pimedal talveööl
lohotan end sellega,
et iga suvi on
uus võimalus
su siristamist kuulata.

130.
kui sina lahkusid
kaasnes õud
inimesed langesid
ja koridorid jäid tühjaks
jahtunud on tee
ja posti pole käinud
kõik on teisiti
kui sina oled läinud

nagu võrreldagi, minu jaoks
pole oluline, kus ma oma ha-
riduse omandan.

**Mis Sinu jaoks
gümnaasiumi juures kõige**

raskem jakergemon?

Kõige raskem gümnaasiumi
juures on kindlasti see, et kõik
on omal vastutusel – hinded,
kohalkäimine, teemadest
arusaamine – ja koormust on
ülimalt palju. Tore on see, et
ühiselamu on kooli kõrval ja
hommikul ei pea liiga vara

kooli jaoks ärkama ning õpe-
tajad on väga vastutulelikud.

**Millised on Su
tulevikuplaanid?**

Tulevikuplaanid võivad ju ala-
ti muutuda, aga praegu on
kindel siht üritada Tartu Ter-
vishoiu Kõrgkooli õe erialale
sisse saada. Kui nii ei peaks
juhtuma, siis lähaksin hea
meelega vabatahtlikku tööd
tegema rahvusvaheliste prog-
rammide kaudu, et silmaringi
laiendada.

MEEDIASUUNA ÕPILASED KOHTUSID REŽISSÖÖRIGA HOLLANDIST

28. novembril käis oma tööst rääki-
mas režissöör Aliona van der Horst.
Kohtumine toimus Tartu 2024 Dok-
programmi raames.

Aljona van der Horst on Hollandist pärit doku-
mentaalfilmide autor. Ta on õppinud Amsterda-
mi filmiakadeemias ning alustas oma karjääri
1997. aastal. Ta tutvustas õpilastele, kuidas
rahvusvahelisel tasemel dokumentaalfilmi
loomine käib. Filmitegija näitas õpilastele enda
ühete dokumetaalfilmi ning kahte treilerit,
esimene neist oli „Love Is Potatoes“ (2017) ja
teine „Turn Your Body To The Sun“ (2021).

Lisaks said õpilased Alionalt küsimusi küsida,
mida julgema ka tegid. Hea dokumentaalfilmi
saladus on režissööri arvates selle tõetruu sisu.
Inspiratsiooni saab ta teemadest, mis talle huvi
pakuvad, ning küsimustest, millele tal vastust
pole. Lisaks küsiti tema lemmikfilmide kohta,
milleks olid „Nomadland“ (2020) ja „The Father“
(2020).

Lõpetuseks rääkis ta oma praegustest tegemis-
test. Ta tegeleb kolm aastat tagasi alustatud do-
kumentaalfilmiga eakast farmerist Amsterdamis.
Selle juures meeldib talle aeglane filmiprotsess,
kuna see on põhjalik ja jääb kauaks meelde.

12.ms õpilasele Gleb Volotšenkole meeldis,
kuidas Aliona kohtumisel sõnas: „Kui sa ei taha
olla rikas, aga tahad elada huvitavat elu, siis võid
proovida olla dokumentaalfilmide režissöör.“

Kohtumise eestvedaja Kristi Saksing komment-
teeris üritust järgmiselt: „Olen tänulik, et saime
võimaluse Aljonaga kohtumiseks. Tegu on väga
avatud ja huvitava loojaga, kelle filmid on
inimes- te isiklikel elulugudel põhinevad ja
puudutavad vaatajaid üle kogu maailma. Selleks
peab julgust olema. Ma väga loodan, et see
inspireeris meie õpilasi samuti ja keegi sai
väikese tõuke tulevi- kuks.“

Ka Alional on kohtumise kohta ainult kiidusõnad.

1970. aastal sündinud Aliona on 25 aastat
filme teinud.

FOTO: OLEG YAKUŠENKOV

LAPSESUU

Kohe algavad aasta tähtsaimad pühad, mille juurde käib ka punase kuue ja valge habemega mees. Lügemic uuris 2. klassi õpilastelt, mida nad teavad jõuluvana kohta. Suur tänu klassijuhatajatele Kersti Astele, Diana Nõlvakule ja Liina-Grete Uibopuule abi eest, et laste mõtted kirja said!

GETTER ANGERJAS

Kuidas saab jõuluvana tuppa?

Muutub väikeseks. — Oskar, 2.c
Laseme tuppa. — Eisi, 2.b
Akna kaudu. — Rocco, 2.b
Võluväga muudab end väikeseks. — Katarina, 2.b
Tuleb uksest sisse. — Elisabeth, 2.a
Võluvõtmega. — Samuel, 2.a
Ukse kaudu. — Loreen, 2.a
Korstna kaudu. — Kaupo, 2.a

Kust saab jõuluvana raha, et kõik mänguasjad osta?

Taise ehitab. — Ranel, 2.c
Teenib, müües jõulumütse. — Revon, 2.c
Õhtul päkapikk läheb ja varastab. — Aare-Indrek, 2.c
Varastab. — Karl, 2.b
Vanemate käest. — Elise, 2.b
Hambahaldja käest. — Grete, 2.b
Võlub. — Rocco, 2.b Katarina, 2.b
Lapsed annetavad. —
Ema ja isa annavad raha. — Elisabeth, 2.a
Võtab pangast. — Märten, 2.a
Tal on enda töökoda. — Rionna, 2.a
Võlukotist. — Rico, 2.a
Ta käib suvel tööl palju. — Sander, 2.a

Kuidas jõuab jõuluvana kõigi laste juurde?

Autoga. — Bruno, 2.c
Päkapikkude abiga. — Oskar, 2.c
Kelguga. — Karl, 2.b
Paneb aja kinni. — Karola, 2.a
Võluvõtmega. — Samuel, 2.a

JÕULUNALJU

„Emme, kas jõuluaeg on lähedal?” küsib väike Juku.

„Päris lähedal, pojake,” vastab ema. „Aga miks sa seda küsid?”

„Sellepärast, et ma pean ju teadma, millal oleks paras aeg heaks lapseks hakata!”

Isa loeb õhtul pojale unejuttu:

„Elasid kord kaks põrsakest...”

„Miks kaks?” küsib poeg. „Kolm peab ju olema!?”

„No kuule, pojake, meil olid ju just jõulud...”

Õpetaja: „Jõuluajal pole kõige olulisem kinkide soovimine, vaid miski muu. Mis see võiks olla?” Juku: „Eks ikka see, et me soovitud kingid kätte saaks!”

Kogus Sandra Siilbek.

EELMINE LUGEJAMÄNG

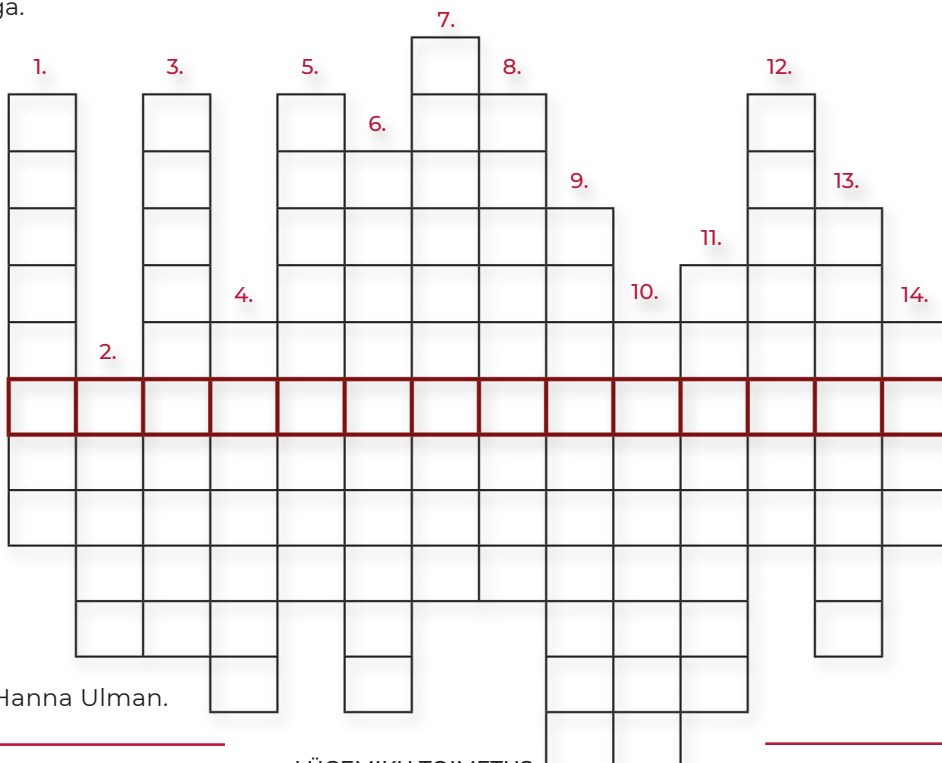
Oktoobrikuu ajalehe ristsõna lahendussõna oli „meie armas kool”. Suur tänu kõigile vastajatele! Loosiõnn naeratas Kertu Lebenile 10.ms klassist. Auhinnaks on Lügemiku kinkekomplekt.

Lugejamäng

Lahendaanagrammidest koosnev ristsõna!
Anagrammid on seotud jõuludega.

Vastust ootame 15. jaanuariks aadressile lygemik@gmail.com ja kõigi õigesti vastanute vahel loosime välja auhinna.

1. UUES KUUP
2. NIGEL
3. PÕDRA UJULA
4. EGA AHVE
5. MARDI NINA
6. PADA PUHKAS
7. KOOR KAPPI
8. VIRVE SORT
9. SIGNE TIKUD
10. IKEA SALL
11. SAUE MULD
12. LUU MEDAL
13. SEL JUKUD
14. NASA

Koostas Maara-Hanna Ulman.

LÜGEMIK

Kui sul on ideid, millest kirjutada, või tahad ise mõne artikli kirjutada, võta meiega julgelt ühendust! Oodatud on ka kõik luuletused, jutud, fotod ja joonistused. Kirjuta meile meiliaadressile lygemik@gmail.com, saada sõnum Stuudiumis või tule lihtsalt vestlema!

LÜGEMIKU TOIMETUS

Peatoimetaja: Anne-Liis Tuskii. Reporterid: Getter Angerjas, Cärolyn Kalda, Kaisa Kreela, Dagmar Henriette Levin, Kädelin Lvov, Karmen Pärna, Sandra Siilbek, Anne-Liis Tuskii, Maarja-Hanna Ulman. Fotograafid: Dagmar Henriette Levin, Karmen Pärna. Küljendaja: Timo Arbeiter. Keeletoimetaja: Triin Nagel. Juhendajad: Timo Arbeiter ja Triin Nagel.